

Юлія КУКЛІНОВСЬКА

*здобувач вищої освіти 2 курсу ОС «бакалавр»
спеціальності 206 «Садово-паркове господарство»*

*Науковий керівник: **ПОПЕЛЬ Надія Аполлонівна**
викладач кафедри іноземних мов,
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський*

РОЗВИТОК ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Сучасний стан міжнародних зв'язків України у різноманітних сферах життєдіяльності, вихід її у європейський та світовий простір, нові політичні, соціально-економічні та культурні реалії потребують певних трансформацій і у сфері освіти як важливого державного інституту.

Ідея освіти на відстані, в принципі, не є новою. Вона виникла з усвідомлення суспільством необхідності навчання без відриву від професійної діяльності. Нові обставини (збільшення попиту на вищу освіту) і нові можливості (комп'ютеризація, нові інформаційні технології, телекомунікації тощо) дали змогу перевести навчання на відстані на якісно інший рівень - створена дистанційна освіта. Питання дистанційного навчання є актуальним у наш час. Сьогодні існує безліч визначень поняття "дистанційне навчання". За одним із визначень дистанційне навчання – це індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу у спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій. Основна мета комунікації полягає в залученні та мотивації учасників до навчання. Використання методів дистанційного навчання дає змогу надавати освітні послуги різного характеру у відділених районах, навчати не відриваючи від основного виду діяльності, навчати осіб з фізичними вадами, мати доступ до освітніх ресурсів світу через використання сучасних засобів електронних комунікацій. Історично дистанційне навчання

виникло у 1840 році, коли сер Ісаак Пітман запропонував навчання через поштовий зв'язок для студентів Англії.

У сучасному світі дистанційна освіта – поширене явище. У багатьох країнах світу з кожним роком популярність її зростає, адже ця форма навчання, основним принципом якої є інтерактивна взаємодія між суб'єктами освітніх послуг, є найбільш гнучкою та доступною. Розвиток дистанційної освіти в Україні розпочався значно пізніше ніж у країнах Західної Європи і здійснювався дуже повільно з багатьох причин, зокрема, у зв'язку зі сприйняттям освітянами дистанційної освіти як конкурентної для класичної традиційної освіти. Але пандемічні обмеження пов'язані з COVID-19 внесли корективи в освіту України. Вимушене дистанційне навчання стало викликом для всіх учасників освітнього процесу. У 2002 році Міністерство освіти і науки України запровадило експеримент з дистанційного навчання.

Основну роль у здійсненні дистанційного навчання відіграють сучасні інформаційні технології. Внаслідок стрімкого науково-технічного прогресу вони швидко змінюються тому для розвитку дистанційного навчання потрібні чималі обсяги інвестицій, які дозволять придбати необхідне обладнання для забезпечення освітнього процесу. Завдяки сучасним інформаційним технологіям здобувачі освіти мають доступ до різноманітних інформаційних банків даних по всьому світу, можуть працювати разом над проектом, який їх цікавить, у межах телеконференції, обговорювати проблеми практично з усім світом.

Дистанційне навчання на базі комп'ютерних телекомунікацій розширює можливості дистанційно отримати нову професію, підвищити свою кваліфікацію, розширити свій світогляд, причому практично у будь-якому науковому чи навчальному центрі світу. Під час дистанційного навчання створюється найсильніша мотивація для самостійної пізнавальної діяльності здобувачів у групах та індивідуально.

Отже, дистанційна освіта набуває сьогодні все більшої популярності. Саме така форма навчання може швидко адаптуватися до вимог інформаційного

суспільства розкрити творчий потенціал здобувачів і сприяти формуванню майбутніх свідомих патріотів своєї країни, толерантних громадян світу. А це забезпечує входження України до європейського освітянського простору.

Список використаних джерел:

1. Маслюк Ю. А. Проблеми використання інформаційних та комунікаційних технологій у навчальній діяльності. *Інновації в освіті*. 2006. № 1. С. 117–123.

2. Кухаренко В. М., Рибалко О. В., Сиротенко Н. Г. Дистанційне навчання: умови застосування. Дистанційний курс: навч. посібник Вид. 3-е. Харків, 2002. 320 с.